

Leányvári Újság

Leinwärer Zeitung

IX. évf. 5. szám • 2015. december

Felnőtt gyerek vagy felnőtt a gyermek?

A sokszínű emberi kapcsolatok nem ritkán létrehozák a jól ismert szituációt: az édesanya annyira kötődik – többnyire egyetlen – fiúgyermekéhez, hogy szeretetének börtönébe zárja, s az onnan akkor sem szabadul, ha eléri a felnőtt kort. A házassági kötelék sem elég erős ahhoz, hogy kiszakítsa őt a gondoskodó anyai kezek fojtó szorításából. Az édesanya képtelen leválni a gyermekéről, nem tudja elengedni, nem hagyja felnőni. Számára ő mindig „Dezsőke” marad.

Napjainkban szép számmal vannak olyan keresztények, akik – talán észre sem veszik, de – ugyanígy viszonyulnak Jézushoz. Nem engedik felnőni a „Jézuskát”. Alsós hittanosoknak még megbocsátható, ha a keresztre feszített Krisztust Jézuskának nevezik, de felnőttek szájából furcsán hangzik. Nem tehetünk úgy, mintha Jézus még mindig a betlehemi barlang jászolában fekvő kisdéd lenne. Természetesen nem múlik el Karácsony úgy, hogy ne idéznénk fel Jézus születésének eseményeit, amelytől időben egyre távolabb kerülünk, mégis ugyanolyan közelinek érezzük, mint a betlehemi pásztorok. Nem múlik el Karácsony úgy, hogy ne jönnének elő gyerekkori emlényeink, melyek melegséggel töltik el szívünket, mint az édesanyáét, aki felnőtt fiában is látja a babát, akit szíve alatt hordott.

Minden Karácsonykor megünnepeljük Jézus születését, és minden Adventben lankadatlanul ismételjük: „Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő!”. Egészen mást jelentett ez a sóvárgó fohász a Messiást váró választott nép ajkán, és egészen mást jelent, ha mi imádkozzuk. Mi arra vágyakozunk, hogy a szívünkbe, a lelkünkbe jöjjön el az Üdvözítő. A Jézuska nem tud üdvözíteni minket, erre az a Jézus képes, aki felnőtté vált, meghirdette Isten

Országát, meghalt a kereszten, de harmadnapra feltámadt. Mi felnőttek a felnőtt Jézus eljövételére várunk. Nem becézgetjük őt, nem dédelgetjük magunkban a róla alkotott gyerekkori képünket, nekünk már van képünk a felnőtt Jézusról. Nem akarjuk konzerválni kisiskolás emlényeinket, hanem engedjük, hogy Jézus felnőjön bennünk.

Kívánom minden Kedves Olvasónak, hogy a rendelkezésre álló időben – legyen az a Karácsonyig tartó, vagy a földi élet végéig – ismertesse meg gyermekeivel, unokaival Jézus születésének történetét, de ne feledje, hogy Jézus növekedni akar bennük és bennünk. Engedjék felnőni Őt!

Feldhoffer Antal

plébános

Energetikai felújítás az önkormányzat oktatási intézményeiben

Közhelyszerűen használt szófordulat, miszerint „felgyorsult világban élünk”. Olyannyira igaz ez mégis, hogy a Leányvári Újság utolsó megjelenésekor még nem tudtuk, a nyáron benyújtott KEOP pályázatunk nyert, most, az új lapszám megjelenésekor pedig már a sikeres megvalósításról számolhatok be.

Tavaly szeptemberben nyújtottuk be először az önkormányzati oktatási intézmények energetikai felújítását célzó pályázatunkat. Ez a pályázatunk sajnos sikertelenül zárult. Ezt követően – némileg szűkebb tartalommal –, de újabb pályázati lehetőség nyílt meg ugyanezen célra. A nehézség ez esetben a megvalósításra rendelkezésre álló idő rendkívüli rövideje volt. Akik EU-s pályázatokkal kapcsolatba kerültek, illetve figyelik az ezzel kapcsolatos híradásokat, azok bizonyára hallottak róla, hogy az Európai Unió 2006-2013 közötti fejlesztési támogatásainak lehívására 2015 decemberéig van lehetősége a tagállamoknak. Annak érdekében, hogy ezek a támogatások maradéktalanul felhasználásra kerülhessenek, néhány olyan pályázatot is meghirdettek a nyár folyamán, ahol a pályázónak ilyen rendkívül rövid megvalósítási időt kellett vállalnia. Röviden ennyit a pályázat háttéréről.

A pályázati dokumentáció, az energetikai számítások és az előzetes közbeszerzési eljárás mind-mind elkészült még a nyár folyamán és benyújtásra került. Szeptember 17-én este 6 órakor, a Falunapra érkezett németországi vendégeink fogadására készülődve kaptam az értesítést a pályázatunk sikeréről. Szép ajándék volt ez mindannyiunk számára. Szeptember 30-án a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban aláírtam a **62.292.855 Ft támogatást** odaítélő támogatói okiratot. A tényleges kivitelezés október elején meg is kezdődött.

- **Ami megvalósul a beruházás keretében:**
- Az óvoda mindkét épületének külső fali hőszigetelése és földemeinek hőszigetelése
- Az iskola mindkét épületének külső fali hőszigetelése, földemeinek hőszigetelése, a „zsibongó” tető-hőszigetelése és új héjazata, valamennyi külső nyílászáró cseréje.

A kialakításra kerülő szerkezetek mind az idén hatályba lépett új és rendkívül szigorú energetikai

előírásoknak megfelelőek. Ez indokolja a rendkívül vastag hőszigeteléseket, illetve a beépítésre kerülő fa nyílászárók 3 rétegű üvegezését. Az energetikai előírások mellett igyekeztünk megfelelő figyelmet fordítani a falu központjában sok évtized óta álló kiemelkedő fontosságú közintézmények hagyományörző és esztétikus megjelenésére. A fa ablakok színe, díszítése, megjelenése és a falak vakolati színválasztása ezt a célt szolgálja.

Azt gondolom, hogy a megvalósult fejlesztésnek köszönhetően nem csak energiatakarékosabbak lettek ezek az épületek, hanem gyermekeink is komfortosabb, jobb környezetben nevelkedhetnek, tanulhatnak.

A pályázati támogatáson túlmenően, annak lezárását követően az önkormányzat még elvégez bizonyos, a pályázatban nem támogatott munkálatokat, annak érdekében, hogy teljes lehessen a felújítás. Az épületek új, korszerű kazánokat kapnak, felújításra kerülnek a bejárati kapuk és a kisiskola előtti járdaszakasz, a jövő évi nyári szünetben pedig sor kerül az iskola teljes belső festésére. A 2016-2017-es tanévet így már egy teljesen megújult iskolában kezdhetik a diákok.

Ezúton köszönöm mindazok tevékeny közreműködését, akik nélkül ez a pályázat nem valósulhatott volna meg.

Hanzelik Gábor

polgármester

Ilyen lett

Járdaépítés a Bécsi úton

A Leányvári Újság júliusi számából technikai okokból kimaradt a Bécsi úti járdaépítésről szóló cikk.

Azóta a 18,5 millió forint ráfordítással zajló felújítás sikeresen befejeződött. A Falunap hétvégéjére a járda az eredeti nyomvonalon teljes hosszban járhatóvá vált, majd a rá következő hetekben a hiányzó esővíz-elvezetések, burkolatszélek lezárása készült el.

Az építkezés idején tanúsított türelmes, segítőkész lakossági hozzáállást szeretném ezúton is megköszönni. Az esetlegesen okozott kellemetlenségekért pedig talán kárpótol mindenkit a megvalósult 1035 méternyi, jó minőségű, esztétikus és baleseti veszélyektől mentes gyalogút.

Hanzelik Gábor

Sportöltöző felújítás: élt három napot...

Az idei Falunapra igyekeztünk a falut egy kicsit kicsinosítani. A sportöltöző épülete sajnos igencsak rászorult már a külső-belső felújításra. A felújítás meg is valósult, de volt, akit zavart, hogy nem egy omladozó vakolatú romot láthat. A Falunapot követő szerdára az

épület hősi emlékmű felőli falát több helyen megrongálták. Sajnálom, hogy van, aki csak ennyire becsüli mások munkáját.

Hanzelik Gábor

VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM 2015

Magyarország megállapodott az Európai Bizottsággal a Vidékfejlesztési Program tartalmáról, így hamarosan megnyílnak a pályázati források, ezért figyelmükbe ajánljuk a "Vidékfejlesztési Program Kézikönyv 2015" című kiadványt.

A Kézikönyv az Európai Bizottsághoz benyújtott magyar Vidékfejlesztési Program tartalmát dolgozza fel, keretbe foglalva a várható kritériumokat, a támogatathatóság feltételeit és a támogatási összegeket, valamint a támogatás megszerzésével járó alapvető kötelezettségeket.

A lehetőségek tárháza széles: a tudás- és információszerezés formáit például a korábbi időszakhoz képest kiegészítik a szakmai tanulmányutak és csereprogramok, a csoportos szaktanácsadási szolgáltatások, illetve lehetőség lesz a kutatók, szaktanácsadók és

gazdálkodók közötti párbeszédet segítő innovációs együttműködések szervezésére is. A tervezők a pénzek legnagyobb részét elsődlegesen az élelmiszer-feldolgozási, állattenyésztési és kertészeti ágazat beruházási célú fejlesztéseire szánták. Hangsúlyt kapnak az együttműködések, a fiatal gazdák, illetve a rövid ellátási láncok szereplői, utóbbi két témában külön alprogramok is készültek, így az egyes jogcímenek belül különböző kedvezmények, akár célzott forráskeret áll az érintettek rendelkezésére.

Az elmúlt évekhez hasonlóan továbbra is kiemelkedő jelentőségű az agrár-környezetgazdálkodás, valamint az ökológiai gazdálkodás. Ezen utóbbi témakörben a Kamara külön kiadvánnyal készül.

A kézikönyvet a Farkas János Művelődési Házban (2518 Leányvár, Bécsi út 182.) megtekinthetik.

Tájékoztatás adószabályok változásáról

Tisztelt Adózók!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy 2016. január 1-től változnak az építményadó és a telekadó szabályai. A változás oka az, hogy az adókedvezmény megállapításánál nem tehető különbség az állandó bejelentett lakcímmel rendelkezők és az egyéb adózók között.

Leányvár Község Önkormányzatának a helyi adókról szóló 4/2015. (III.20.) rendelete alapján 2016-tól megszűnik az állandó bejelentett lakcímmel rendelkezők adókedvezménye, egyúttal az adó mértéke jelentős mértékben csökken. Ennek eredményeként a helyi lakosok adófizetési kötelezettsége minimális mértékben változik csupán.

A telekadó mértéke a korábbi 50,- Ft/m²/év mértékről 15,- Ft/m²/év mértékre csökken.

Az építményadó mértéke lakás esetében 420,- Ft/m²/év mértékről 90,-Ft/m²/év mértékre,

nem lakás céljára szolgáló építmény esetében pedig 30,- Ft/m²/év mértékről 20,- Ft/m²/év mértékre változik. A rendelet elérhető Leányvár Község Önkormányzatának honlapján: <http://www.leanyvar.hu/lakosoknak/koerjegyzoseg/hatalyos-rendeletek>

Kérjük a Tisztelt Adózókat, hogy a fentiek alapján vizsgálják felül korábbi bevallásukat, és az építményüket, telküket érintő esetleges változásokat (alapterület

változás, tulajdonos személyében történt változás, az építmény rendeltetésének megváltozása)

2016. január 15-ig bevallani szíveskedjenek!

A bevallásban szereplő adatok valódiságát 2016 áprilisától ellenőrizzük.

A telekadó, építményadó bevallási nyomtatvány az önkormányzat honlapjáról letölthető (<http://www.leanyvar.hu/lakosoknak/koerjegyzoseg/letoltheto-nyomtatvanyok>), illetve a Hivatal ügyintézőjétől átvehető.

Baumstark Tiborné

jegyző

Óvodavezetői pályázat

Leányvár Község Önkormányzata

a "Közalkalmazottak jogállásáról szóló" 1992. évi XXXIII. törvény 20/A. § alapján

pályázatot hirdet

**A LEÁNYVÁRI ÓVODA KINDERGARTEN
LEINWAR**

intézmény
INTÉZMÉNYVEZETŐ (MAGASABB VEZETŐ)

munkakör betöltésére.

A közalkalmazotti jogviszony időtartama: határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony

Foglalkoztatás jellege: Teljes munkaidő

A vezetői megbízás időtartama: A vezetői megbízás határozott időre, 2016. február 1. napjától 2021. július 1. napjáig szól.

A munkavégzés helye: Komárom –Esztergom megye, 2518 Leányvár, Erzsébet u. 46-48.

A munkakörbe tartozó, illetve a vezetői megbízással járó lényeges feladatok:

Az intézmény tevékenységi körébe tartozó feladatok vezetői irányítása, különös tekintettel: a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben, a Nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvényben, a 138/1992.(X.8.) Korm. rendeletben, a

20/2012.(VIII.31.) EMMI rendeletben, a 326/2013. (VIII.30.) Kormányrendelet a pedagógusok előmeneteli rendszeréről, a Gyermekvédelmi törvényről és a gyermekjóléti alapellátás, valamint az államháztartásról szóló törvényben és annak végrehajtási rendeletében foglaltakra.

Az intézményvezető ellátja az intézmény alapító okiratában meghatározott széles körű szakmai, pedagógiai, gyermeknevelési munka irányítását. Felel a pedagógiai – gondozási munkáért, az intézmény szakszerű működéséért, a gyermekvédelmi feladatok megszervezéséért és ellátásáért, a nevelő és oktató munka egészséges és biztonságos feltételeinek megteremtéséért. Vezeti a nevelőtestületet, ellenőrzi és irányítja a nevelő és oktató munkát, a rendelkezésre álló költségvetés alapján biztosítja a nevelési-oktatási intézmény működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételeket. A költségvetési szerv vezetőjeként felel az intézmény tevékenységeinek jogszabályban, költségvetésben foglaltaknak megfelelő ellátásáért, az intézmény gazdaságos és hatékony működéséért és gazdálkodásáért, valamint belső kontrollrendszeréért. Kapcsolatot tart a fenntartó helyi önkormányzattal, német önkormányzattal, leányvári általános iskolával, az illetékes pedagógiai szakszolgálattal.

Illetmény és juttatások:

Az illetmény megállapítására és a juttatásokra a "Közalkalmazottak jogállásáról szóló" 1992. évi XXXIII. törvény, valamint a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény és a pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló

1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet rendelkezései az irányadók.

Pályázati feltételek:

- Főiskola, óvodapedagógus végzettség és szakképzettség.
- Legalább öt év pedagógus-munkakörben szerzett szakmai gyakorlat.
- Pedagógus-szakvizsga keretében szerzett intézményvezetői, közoktatás vezetői szakképzettség.
- A munkakör ellátásához szükséges számítástechnikai programok ismerete, illetőleg biztos felhasználói ismeret.
- Az intézményben pedagógus-munkakörben fennálló, határozatlan időre, teljes munkaidőre szóló alkalmazás, vagy a megbízással egyidejűleg ilyen alkalmazás.
- Magyar állampolgár, vagy külön jogszabály szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező, illetve bevándorolt vagy letelepedett személy, büntetlen előélet, cselekvőképes, ne álljon a foglalkozás gyakorlásától eltiltás hatálya alatt, vagyonnyilatkozat-tétel vállalása.

A pályázat elbírálásánál előnyt jelent:

- német nemzetiségi főiskolai óvodapedagógusi végzettség
- középfokú német nyelvvizsga
- a német nyelv ismerete
- oktatási intézményben szerzett vezetői gyakorlat

A pályázat részeként benyújtandó iratok, igazolások:

- Részletes életutató bemutatkozó szakmai önéletrajz, az eddigi munkahelyek, munkakörök feltüntetésével, a szakmai munka részletes ismertetésével;
- Iskolai végzettséget, szakképzettséget és egyéb végzettséget igazoló iratok másolata;
- A megpályázott intézmény vezetésére vonatkozó legalább 5 éves program, az intézmény tevékenység-

gét előzetesen megismert, szakmai helyzetelemzésre épülő fejlesztési elképzelések;

- 90 napnál nem régebbi keltezésű hatósági erkölcsi bizonyítvány, mely igazolja a büntetlen előéletet, valamint azt, hogy a pályázó nem áll a közalkalmazotti jogviszony létesítéséhez szükséges foglalkozás gyakorlásától való eltiltás hatálya alatt;
- Nyilatkozat, amelyben a pályázó hozzájárul a pályázati anyagában foglalt személyes adatainak a pályázati eljárással összefüggésben szükséges kezeléséhez.

A munkakör betölthetőségének időpontja:

A munkakör legkorábban 2016. február 1. napjától tölthető be.

A PÁLYÁZAT BENYÚJTÁSÁNAK HATÁRIDEJE: 2016. JANUÁR 15.

A pályázati kiírással kapcsolatosan további információt Baumstark Tiborné jegyző nyújt a 06/30-689-4848 telefonszámon.

A pályázatok benyújtásának módja:

Postai úton, a pályázatnak 3 példányban való - Leányvár Község Önkormányzata címére történő megküldésével (2518 Leányvár, Erzsébet u. 88.), vagy személyesen az önkormányzat hivatalában. ***Kérjük a borítékon feltüntetni a pályázati adatbázisban szereplő azonosító számot, valamint a munkakör megnevezését: „intézményvezető”!***

A pályázat elbírálásának módja, rendje:

A pályázati anyagok véleményezését követően a képviselő-testület a kiírásnak megfelelő pályázók személyes meghallgatását követően hozza meg döntését, a soron követő képviselő-testületi ülésen.

A PÁLYÁZAT ELBÍRÁLÁSÁNAK HATÁRIDEJE: 2016. JANUÁR 31.

A pályázati kiírás további közzétételének helye, ideje:

- Leányvár község honlapja, www.leanyvar.hu – 2015. szeptember 15.
- Önkormányzati hirdetőtábla – 2015. szeptember 15.

– Leányvári Újság – 2015. december hónapban.

Az Önkormányzat fenntartja a jogot, hogy a pályázati eljárást eredménytelennek nyilvánítsa. Kinevezéskor 3 hónap próbaidő kerül kikötésre.

Falunap 2015

A 2015-ös leányvári falunap egy kicsit más volt, mint az eddigiek. Már a Leányvári Újság júliusi számában beharangoztuk: „**Falunap egy kicsit másként**”.

De miért és mitől is volt más?

Elsőre azt gondolnánk, hogy ez a kérdésfeltevés nem is indokolt, hiszen ugyanúgy, mint minden évben a jól megszokott módon faluderbi, buli, nemzetiségi felvonulás és délután, valamint szombat esti bál várta Leányvár apraja-nagyját (sajnos a LENA Egyesület által szokásosan megrendezésre kerülő „Manófalva” elmaradt).

Ámde a színpalak mögött egy több hónapja dolgozó, sok-sok leányvári, illetve már szinte leányvárinak számító lelkes lakosból álló csapat szervezőmunkája zajlott. Megbeszéltek, intéztek, szereztek, szerveztek és terveztek: külföldi vendégeknek programokat, sütétfőzést, enni-innivalót, fellépőket, dj-t, zenekarokat, rendezvénysátrat, árusokat, pénzügyi támogatásokat, műsort, játékos vetélkedőt, színpadi világítást és hangosítást, büfét, díszítést, takarítást, fűnyírást, plakátokat, meghívókat, ajándékokat, a kultúrotthon festését, a sportszertár felújítását, a sportpálya rendbehozatalát. A felsorolást és a teendők listáját még több oldalon folytathatnánk.

Mindez azért zajlott – mondhatjuk – egy kicsit komolyabban, mint eddig, mert falunkba nemcsak 80 német vendég, hanem 18 megyei német nemzetiségi csoport is érkezett, a Komárom-Esztergom Megyei Német Nemzetiségi Kulturális Fesztivál alkalmából. A fesztivál és a falunapi rendezvények mellett a Leányvári Német Nemzetiségi Néptáncscsoport 20 éves fennállását is ünnepelte.

Sok minden történt ezalatt a pár nap alatt, vegyük is sorra az eseményeket:

2015. 09. 17. (csütörtök)

Csütörtökön kora reggel a repülőtéren kis fenyőfás tábláscskáinkkal vártuk a Schönwaldból érkező delegációt, akikkel egy rövid budapesti buszos városnézés és pénzváltás után dél körül érkezünk Leányvárra. A kultúrotthonban finom magyaros ebéd várta az

utazásban kissé elfáradtakat. A csoport délutánja az esztergomi szállásuk elfoglalásával, egy kis pihenéssel és városnézéssel telt. Bazilikánk szépsége belülről-kívülről mindenkit lenyűgözött. Mindez alatt Leányváron sátordíszítés, rendezés, sürgés-forgás és táncpróba zajlott. Harminc német vendégünk (beleértve Schönwald polgármesterét is) Leányvár község polgármesterével, képviselő-testületével, jegyzőasszonyával, iskola- és óvodaigazgatójával és a Német Önkormányzat képviselőivel töltötte az estét egy kellemes vacsora mellett. A beszélgetések alkalmat adtak mind a múltbéli emlékek felidézésre, mind a jövőbe tekintésre.

2015. 09. 18. (péntek)

Péntek reggel folytatódott schönwaldi vendégeink programja. Elemőzsiával felszerelve, buszra pattanva Piliscsaba (Nagy-Kopasz hegy) felé vettük az irányt. Kényelmes sétával értünk fel a Dévény Antal-kilátóhoz, ahonnan megcsodáltuk a körülöttünk magasló Pilist. A szép, tiszta, szinte nyári időnek köszönhetően a távolban még Esztergomot is felfedeztük. Leányvárra visszaérkezve a túrázók „Kaffee – Kuchen”, azaz kávé és sütemény mellett pihenhették ki a kirándulás fáradalmait. A sátorban eközben már az utolsó előkészületek zajlottak, nemsokára pedig a két másik német csoport (Landjugend Haubern és Volkstanzgruppe Leitmar) is megérkezett. Ők is elfoglalták judo-szőnyeges szállásukat a kultúrotthonban és az óvodában, az egyik csapat még egy rögtönzött táncpróbát is tartott, majd vacsora után izgatottan kérdezték, miről is fog szólni a faluderbi.

A játékos vetélkedőn kilenc csapat vett részt. A hat fős társaságok próbára tették énektudásukat, gyorsaságukat, ügyességüket, kitartásukat és szellemi képességüket. A vándorkupát idén a „Csajok bosszúja” nevet viselő, táncos lányokból álló csapat vihette haza. A derbit követő buli Dj Zsönyvel hajnalig folytatódott.

2015. 09. 19. (szombat)

Hamar elérkezett a várva-várt szombati nap. Kevés alvással, de annál nagyobb lelkesedéssel ébredtünk. A délelőtti folyamán az utolsó sátordíszítési és rendrakási munkálatok, a táncos-óvodás lányok készülődése és

egy magyar-német focimeccs zajlott. Senki nem vonhatja kétségbe, hogy Németország több világ- és Európa-bajnoki címmel rendelkezik, mint mi, magyarok, de az biztos, hogy derék táncos fiainknak eddig mindig sikerült a hauberni válogatott felett diadalmaskodnia.

A délelőtt gyorsan véget ért, hiszen már 12:15-kor gyülekeztünk templomunk előtt, ahol térzene, terményáldás és két rövid vers fogadta magyar és német vendégeinket. A felvonuló csoportok rutinosan rendeződtek a menet sorrendjébe. A sor hosszan kígyózva ért le a rendezvénysátorig, ahol mindenki elfoglalta a számára kijelölt vagy szimpatikus helyet. A köszöntő beszédek és egy elismerés átadása után kezdetét vette a többórás program. Dalkörök, zenekarok és táncscsoportok váltották egymást a színpadon, nyújtva így színvonalas és szórakoztató műsort a közönségnek.

Felsőgallai táncscsoport

Landjugend Haubern

A csolnoki Wagenhoffer kórus

Szomori Német Nemzetiségi Táncscsoport

Német Nemzetiségi Dalkör (Nyergesújfalu)

Trachtengruppe aus Schönwald

Volkstanzgruppe Leitmar

Die Heimattöne Kapelle

Az est lezárásaként a Leányvári Német Nemzetiségi Táncsoport 20 éves évfordulójának ünneplésére került sor. Megemlékeztünk és köszöntöttük segítőinket, támogatóinkat, táncoktatóinkat és egy hatalmas tortával magunkat is. Megemlékeztünk az egy éve elhunyt koreográfusunkról, Wenczl Józsefről, akinek szűk családját este körünkben köszönthettük. Külön élmény volt nemcsak a színpadon táncolóknak, hanem a közönség soraiban ülőknek is látni záró akkordként

a „Zenész polka” című koreográfiát, amiben egykori táncosaink is ropták a polkát. A műsort követően a vértessomolói „Heimattöne Kapelle” és a pilisvörösvári „Die Spatzen” zenekar szolgáltatta a talpalávalót egészen hajnalig.

2015. 09. 20. (vasárnap)

Vasárnap mind a három német csoporttal Budapest felé vettük az irányt. Szerencsére az időjárás kedvezett a tervezett programunknak, így nem volt akadálya annak, hogy libegővel és egy kis gyaloglással feljussunk a János-hegyi Erzsébet-kilátóhoz. Megcsodáltuk távolról Budapestet, büszkeséggel mutattuk a jól látható Parlamentünket és készítettünk egy valóban nagy csoportképet. Ezek után a belváros irányába indultunk, ahol ki-ki szuvenírt vásárolt vagy megmászta a Szent István Bazilika kupoláját, megcsodálta az épületet belülről. Leitmari vendégeinktől a vacsorát követően elbúcsúztunk. Napunkat a többiekkel egy éjszakai túrával zártuk. Kápolnánk mellett, tábornász köré gyülekezve beszélgettünk és pillécukrot süttögettünk. Akik már nem akarták vállalni a késő esti sétát, azokkal dalkörünk harmonikaszó mellett énekelt. Hauberni barátainktól éjfél környékén kellett búcsút vennünk.

2015. 09. 21. (hétfő)

Hétfő = utolsó nap. Igen, ez már csakugyan az utolsó „vendéges” napunk volt. A schönwaldi Heimatverein tagjai repülőgépe késő este szállt csak fel Stuttgart felé, így még alkalmunk volt közös időtöltésre a Gödöllői Királyi Kastélyban. A kastélylátogatást követően mindenki felszerelkezett még hungarikumokkal, majd a reptéren tőlük is szomorú búcsút vettünk. De tudtuk, hogy velük is, mint ahogy hauberni és leitmari barátainkkal is, viszontlátjuk még egymást.

Az idei falunapunkat sok különböző jelzővel lehetne illetni, mint például: eseménydús, jól szervezett, gördülékeny, összefogást igénylő, színvonalas, családias, meghitt és jó hangulatú, ünneplős, sűrű, szórakoztató, mulatságos.... Mindenkiből más-más érzéseket, élményeket, emlékeket és tapasztalatokat vált ki. Annyi azonban biztos és közös érzés, hogy mindenki, aki részt vett rajta, szervezte vagy segített bármilyen módon, joggal érezheti magát büszke LEÁNYVÁRI-nak.

(A rendezvényen készített sok-sok fotó megtalálható a www.vtgleinwar.eu internetes oldalon.)

Gáspár Linda

További szerepléseink az ősz folyamán

Felléptünk a 15 éves jubileumi

Vecsési Káposztafeszt

Mi is az a Káposztafeszt?

A káposzta már két évszázadon keresztül szorgalmas, kitartó munkát és megélhetést jelentett a vecsési családoknak. A mai Vecsésnek pedig tradíciót és országos hírű terméket. Ennek jegyében idén szeptember utolsó hétvégéjén, 15. alkalommal került megrendezésre a Káposztafeszt. A kétnapos rendezvény a mindennapok tevékenységét jelentő káposzta mellett ízelítőt ad sváb hagyományörző csoportok programjából. Az amatőr együttesek mellett közismert előadóművészek is fellépnek.

A rendezvénysorozat terményáldással egybekötött szentmisét, színes felvonulást, kiállítást, savanyúságversenyt, főzőversenyt, játékos vetélkedőket, kézműves kirakodóvasárt, egyéb versenyeket, német nemzetiségi ruhabemutatót és egész napos kulturális programot kínált valamennyi korosztály számára.

Az idei évben Felnőtt Tánccsoportunk és Gyermek-tánccsoportunk a rendezvény második napjára, vasárnapra kapott meghívást. Kora délelőtt Vecsésre megérkezve már érzékeljük a fesztivál súlyát és nagyságát, hiszen hatalmas területen rengeteg árus, gasztrostand és két színpad fogadott minket. A lányok örültek, hogy nem hiába kezdtük el reggel 7 órakor fonni a hajukat.

A felvonulás leginkább egy „mini Europeade” felvonuláshoz hasonlított: sok-sok csoport, káposztával díszített traktorok, lovas kocsik, süteményt és pálinkát kínáló lányok és hatalmas, tapsoló nézőközönség. A menet a helyi templomtól vette kezdetét, majd a „Gasztroszínpad” előtt zárult, ahol a színpadon helyet

foglaló, különböző tisztséget betöltő személyeknek mutatták be a csoportokat. Már a felvonulás alatt éreztük a rendezvény hangulatát és a vecsési vendégszeretetet, a jókedv mindenkin látható volt. Fellépésünkre délután három óra után került sor. Előtte egy kiadás, természetesen káposztából készült ebédet fogyasztottunk el, majd ki-ki elfoglalta magát: finomságokat (rétes, kürtőskalács, vattacukor, marcipán, sör ☺) vásárolt, Maggi figurával fényképezkedett vagy más fellépő csoportokat nézett. A fellépésre zenekarunk is elkísért minket, így a 45 perces műsoridőt még tartalmasabban tudtuk kitölteni. Táncosaink produkciójának sikere nemcsak a kapott tapsból volt mérhető, hanem a közönség soraiban álló egyik nénitől elhangzott mondatból is, miszerint „Ilyen szép műsort tánccosoktól én még Vecsésen nem láttam!”

Vecsés

Felsőgallai szüreti rendezvény

A szüreti időszak bővelkedik táncos, zenés, dalos mulatságokban. Nem telt el úgy év a leányvári német nemzetiségi néptáncsoport fennállása alatt, hogy ne kapott volna legalább egy felkérést szüreti rendezvényre.

A leányvári ifjúsági és felnőtt táncsoport 2015. október 3-án Felsőgallára látogatott el, hogy a Felsőgallai Baráti Kör Egyesület és a Széchenyi István Művelődési Ház által megrendezett felsőgallai szüreti felvonuláson részt vegyen. A korábbi évek hagyományainak megfelelően idén is színes felvonulás várta az érdeklődőket. A menetet díszes lovaskocsi vezette egy rögtönzött színpad felé, melyet útlezárással alakítottak ki a

templomtól nem messze. A menet megérkezése után szabadtéri szereplésen (szó szerint az út közepén) mutathatták be műsorukat a hagyományőrző csoportok.

A helyi szervezők nagy szeretettel fogadták a táncosokat és kísérőiket, és köszönetet mondtak a szeptemberben Leányváron megrendezett Komárom-Esztergom Megyei Német Nemzetiségi Fesztivál színvonalas programjáért. A leányváriak örömmel utaztak el Felsőgallára, annak dacára, hogy a felkérés csupán két héttel a rendezvény előtt érkezett. Negyedórás műsorunkat a közönség hálás tapsal jutalmazta. Em-léklappal, teli hassal tértek haza a táncosok.

„Vendégségben a múzeumban”

A tatai Kuny Domokos Múzeum az idei nyár folyamán Dorog városának adott lehetőséget arra, hogy egy kiállítás keretében bemutassa német nemzetiségi hagyományait, tárgyi örökségeit. Kultúr csoportjaink régóta kapcsolatban vannak a dorogi németiséggel, ezért felkérték minket, hogy a júniustól szeptemberig tartó kiállítás és programsorozat műsorát táncainkkal színesítsük.

Június végén gyermek és ifjúsági táncosainkkal látogattunk el a sajátos hangulatú tatai múzeumba. A Megyei Német Nemzetiségi Önkormányzat elnökének, Waldmann-né Baudentisztl Évának nyitóbeszéde és a kiállítás megtekintése után az udvaron adtunk műsort a dorogi zenekarral együtt.

A „Vendégségben a múzeumban” utolsó rendezvényén, szeptemberben ismét részt vettünk, ezúttal az általános iskola alsó tagozatának táncosaival. A Dorogi Német Nemzetiségi Vegyes Kórus és táncsoportunk előadása után a dorogiak sváb ételkóstolóval vendégelték meg az érdeklődőket. A programot muzsikával zárta a Sváb Party zenekar.

A napok óta tartó esős idő ellenére a gyerekek kedve nagyon is derűs volt: a hazaúton végig énekeltek, úgy, ahogy az régen is természetes volt egy-egy kirándulás alkalmával.

A Dorogi Német Nemzetiségi Vegyes Kórus

A táncos gyerekek a múzeum kiállított tárgyaival a háttérben

Idősek napja... 2015. október 10.

5 év óta kapom a kedves meghívókat az Idősek Napja rendezvényre. Rossz érzéssel amiatt, hogy esetleg úgy értékelik a szervezők, nem becsülöm a munkájukat, – ezidáig nem vettem részt az ünneplésen.

Idén szeptember 1-jén betöltöttem a 70. életévemet, s miután kedves, a rendezvény után érdeklődő kísérről is akadt, úgy döntöttem, hogy most ott leszek. Visszaemlékezve a valamikori „kultúrozós” időnkre, leírhatatlan élmény volt számomra a sok-sok kedves, ismerős arc az asztalok körül a kultúrteremben.

Nem sokkal azután, hogy helyet foglaltam, a színpadon, a behúzott függöny előtt megjelent Gáliczné Györgyike, a helyi Vöröskereszt Szervezetének titkára és meleg szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket. Elmondta, hogy a Szervezet egyéb tevékenységei mellett minden évben különös figyelemmel készül az Idősek Napjára. A 100 fős rendezvényt a Polgármesteri Hivatal anyagi támogatásával tudja megünnepelni a falu. A színvonalas ünnepséget a Vöröskereszt aktivistái, a Művelődési Ház dolgozói és a Polgármesteri Hivatal képviselői is segítik. Kiemelten említette meg Szabó Józsefné Magdikának segítségét, akinek vezényletével évek óta több ügyes asszony süti a feltálalt, finomabbnál finomabb süteményeket.

A megjelent vendégek köszöntése után Györgyike és a Polgármester Úr üdvözlötték és szeretettel köszöntötték a legidősebb lakosokat, további jó egészséget kívánva nekik. Megtudtuk, hogy idős asszonyok jóval nagyobb létszámmal vannak a faluban, mint az idős férfiak. Legidősebb asszonyok: Engler Györgyné és Urbanics Mihályné, ők elmúltak már 95 évesek. A férfiak közül Baumstark János a legidősebb, ő 87 éves. A Jóisten éltesse őket! A 84 éves Zorics Ferenc neve is elhangzott a jókívánságokkal együtt, de amikor írom ezt a beszámolót, fájdalom, de őt azóta már eltemettük. Isten nyugosztalja, békességben!

Azokat az idős embereket, akik valamilyen okból nem tudtak eljönni a rendezvényre, szokás szerint otthonukban keresik fel egy jelképes ajándékkal az aktivisták. Ezután a bejelentés után a színpadot átadták az ünnepi műsor szereplőinek.

Először az óvodások és kisiskolások szerepeltek. Meghatóan szép verset mondott egy fiúcska, majd kedves kis körjátékokkal, táncokkal folytatták, örömkönynyeket csalva a büszke nagyszülők szemébe. Vidám és színvonalas volt a tánccsoport előadása is.

A megszokott műsor folyását két új színfolt is gazdagította. A falunkban újabban gyakrabban feltűnő, kalapos, kalotaszegi író, költő, műfordító, színházi rendező: László György. Ő szép, szívünkhöz nekünk is közelálló költőink verseit adta elő nagy átéléssel, népdalok éneklésével gazdagítva a repertoárt. A másik meglepetés falunk egy új lakója, Kissné Julika volt, aki viszont saját maga költött versét mondta el. Számomra a legnagyobb élmény – a záró műsorszám – a nemzetiségi énekkar csodaszép, szívet-lelket melengető énekszámainak megválasztása és előadása jelentette.

Ezután következett a vendéglátás: melegítő kupicával, frissen főtt virslivel, helyben sült pékárúval, majd szebbnél szebb, ínycsiklandozó, magát kínáló süteményekkel, végül egy-egy pirosan mosolygó almával.

A végén, a hagyománynak megfelelően Párma Csaba zenéjére szórakozhattak a jelenlévő vendégek, így adva lehetőséget a feltöltődésre a mindnyájunk számára remélt elkövetkezendő évre.

Az idős vendégek és magam nevében is köszönöm neki is és az összes szereplőnek, előadónak, segítőnek, de elsősorban a FELELŐS SZERVEZŐNEK ezt a szép ünnepséget.

Tisztelettel: Hamvasné László Emília

Kutnyánszki Teri néni 90. születésnapján egy emléklappal köszöntötte Leányvár polgármestere és jegyzőasszonya

EGY REFORMÁTUS FELEKEZETI ISKOLA

ALAPÍTÁSI SZÁNDÉKAI KÖZSÉGÜNK BEN (II. rész)

Ifjú Tenyei Gyula visszaemlékezése szüleinek

1946. évi Leányvárra költözésének történetére

*Az igazság az Idő és nem
a Tekintély gyermeke
(Bacon)*

A Leányvári Újság ez évi 3. számában a Leányvári Római Katolikus Iskolaszék elnökének, Fery Antalnak a helyi református iskola alapításával kapcsolatos negligáló tevékenységét ismerttettem.

Az események felekezeti és nemzetiségi vonatkozásai miatt bevezetőként, Szekfű Gyula monumentális történelmi esszéjéből, a „Három nemzedék”-ből idézek:

„...akár Pázmány alkotásait és Széchenyi szellemiségét tépnénk ki a magyar történetből, akár pedig Bethlen Gábor Erdélyét és Kossuth 48-as honvédő működését, nemzetünk génuszát ezzel egyformán halálosan sebesítenénk meg...nevezhetjük katolikus, barokk és protestáns racionalizmusnak, nyugati és keleti, dunántúli és erdélyi magyarságnak, erdélyi szabadságeszménynek és dunántúli királytiszteletnek, annyi azonban bizonyos, hogy mindegyik külön-külön csak részét adja a magyarságnak, mely teljes megjelenésében csak a kettő szintézisében állhat.”

Széchenyi kritikusan fogalmaz a magyar nemzetiségi politikáról is:

„Magát szünet nélküli álmokban hintázni szerető Hunnia bosszútlan egy hajszált sem enged fején csak érinteni is, és ez helyes, ámde mást üstökén ragadni hajlandó.”

E sarkított igazságok XXI. századi tompított formájukban itt-ott napjainkban is előbukkannak és a magyar sors részeivé válnak, de egyben alkalmasak egyfajta konszenzus megteremtésére, a napjainkban gyakran használatos nemzeti egyetértés példás, gyakorlati megvalósítására is.

Nagy érdeklődéssel vettem kezembe Bíró Endre: „Bucsa, emberek, sorsok, dokumentumok” című 443 oldalas gazdag monográfiáját. Ez úton is köszönetet mondok Rácz Antalnak, amiért a könyv dedikált

példányát hosszabb időszakra is kölcsönözte számomra. Válaszokat kerestem a Bucsáról községünkbe települt népes családok telepítésének körülményeire, okaira, a telepesek motivációira. (A „telepes” kitélt nem pejoratív értelemben használom. Községünk 265 éve idetelepült sváb őslakossága egykoron szintén közkeletűen telepes, „Ansiedler” volt.)

A fiú, ifjú Tenyei Gyula 69 évesen „szülőföldje iránti szeretetétől vezérelve” írta meg 50 oldalas, képekkel illusztrált visszaemlékezését. 18 éves volt, amikor szüleivel Leányvárra került. A monográfia „Földosztástól Leányvárig” című fejezetében így fogalmaz családjának 1946. évi Leányvárra kerüléséről és az itt töltött 2 évről:

„A Földigénylő Bizottság összeírása alapján [Bucsán] megtörtént a jogos igények felmérése, majd a földterület kiosztása. Azonban nem minden igénylő családnak jutott föld, mert kb. 70 család kimaradt. Az Országos Földigénylő Bizottság javasolta, hogy a földosztásból kimaradt családok települjenek át a Dunántúlra, a kitelepített svábok házaiba, ott kapnak földet stb. Ennek megfelelően kb. 20 család áttelepült Lovasberénybe, míg a megmaradt 50 család pedig Leányvár községbe. Ez kb. 1945 év végén, vagy 1946 kora tavaszán történt, inkább az utóbbi a hiteles.”

A további mondatokban a Leányvár környéki települések nemzetiségeiről és lakóinak felekezeti megoszlásairól olvashatunk.

„Térjünk vissza Leányvárhoz. Tiszta sváb falu volt, néhány magyar családdal és magyarnak valló sváb családdal. Igen erős volt a „Volksbund” szervezet. Piliscsaba kb. 10 km-re van, két laktanyában német „SS” csapatok állomásoztak. A község sváb lakossága igen sovíniszta volt, nyíltan hangoztatta, hogy a háború után – mivel a németek fognak győzni – a templom előtti téren a magyar és magyarnak valló családokat – 11-et – az akácfákra fel fognak akasztani. ... A békeszerződés értelmében – a létszámra nem emlékszem – a Volksbund családokat ki kell telepíteni Németországba. Mivel a kitelepítésre ítélt létszáma nem érte el a meghatáro-

zott létszámot, elővették az 1938-as [helyesen 1941-es] népszámlálási íveket, és aki akkor németnek vallotta magát, azt felvették a kitelepítendőek listájára. Mindenki hivatalosan közölték, hogy kitelepítésre kerül. Egy reggelre az ÁVH [az időben még csak rendőrség létezett] körülzárta a községet, az állomásra betolták a vasúti vagonokat (tehervagon) és a meghatározott kézipoggyással a lakosságot felrakták a vagonokba. Ezekbe a visszamaradt házakba rakták aztán a Bucsa községből jött „telepeseket”.

A környék lakossága a bányából élt, Dorogra jártak be dolgozni vonattal. A telepesek is elmentek a bányába dolgozni. Kaptak havonta élelmiszerből komenciót – természetbeni ellátást – és évente 25-30 q szén.

A telepes lakosság igen nehéz – főleg erkölcsi vonatkozásban – körülmények között élt. Megkapták a svábok házait, teljes berendezéssel együtt, kaptak földet, lovat, mezőgazdasági felszerelést és ez volt a pozitív oldala az életnek. Azonban nem értette a sváb szomszédjának beszédét, a templomban a pap idegen nyelven prédikált, a munkája során mindig látta a Napot, de most a bányában kell dolgoznia. A földeken, ha dolgozott – mivel dimbes-dombos volt – felfelé lehetett csak kapálni és szántani, s ha felért a tetőre, le kellett ballagnia a völgybe. Előfordult, hogy a kitelepítettek közül 1-1 fő visszazökött. A rendőrség elfogta és visszatoloncolták Németországba.

A telepesek és a faluban maradt sváb lakosság gyerekei együtt jártak egyházi iskolába. Az iskola igazgatója Patka (keresztnevére nem emlékszem) volt, ő pedig a gyerekeken keresztül érezte az ellenszenvét a betolakodókkal szemben. Apám elment Leányvárra több alkalommal és beszélt a telepesekkel. Aláírt kérvénnyel jött vissza, hogy kéri az állami iskola létesítését, mert a gyerekek tanítása az erős sváb indulatok miatt nem lehetséges. A minisztériumban az illetékes főosztályvezetővel sikerült megértetni a létrehozandó iskola szükségességét. Többször járt fenn a minisztériumban és biztos ígéretet kapott az iskola létesítésével kapcsolatban, hogy 1946 őszén megnyílik az iskola. Most következik a nagy sakkhúzás és rizikó. Apám levizgáztatta az V-VI. osztályos gyerekeket, lerendezte az igazgatói teendőket kapcsolatos teendőket és felmondta az állását. Pünkösd másnapján pedig Karcagon két marhavagonba berakodva elindultunk Leányvár felé, ahol még nem volt meg az állami iskola. Az iskola a tanév kezdetére meglett.

Egyik vagonban voltak a bútoraink, míg másikban pedig az állatok (disznók, tyúkok, csirkék stb.). Mindent vittünk magunkkal. Az 1 hold kert földet eladtuk.

Leányváron az állomásról költöztünk befelé, azt mondták a sok holmi és állat láttán, hogy minek jön ide telepesnek, akinek ennyi holmija van. ...

Leányváron ideiglenes jelleggel a templom melletti házba költöztünk be, majd kb. 1 hónap múlva megkaptuk a végleges helyünket a 70. sz. házban. Megalakult Leányváron is a Magyar Kommunista Párt helyi szervezete, mely elsősorban a telepeseket fogta össze, míg a régi lakosság a Szociáldemokrata Pártban volt. A pártoknak a Nemzeti Bizottságba meghatározott létszámot delegálniuk kellett, ha jól emlékszem, apám is egyik delegált tag volt.

Az ellentétek megnyilvánultak közvetlenül a mindennapi életben, a Nemzeti Bizottságban és az iskolai oktatás területén is. A minisztériumban is megváltoztak az erőviszonyok, s lehet a helyi erők hatásaként 1947 őszére megszűnt az egy tanerős állami iskola. Apámnak felajánlották, hogy menjen át tanítani a Cséven lévő állami iskolába. Ő kifogásolta, hogy nincs közvetlen közlekedés Csévre, nem szeretne oda menni. El tudta érni, hogy ősszel felhelyezték Budapestre. Ő albérlésbe költözött, mi pedig ott maradtunk Leányváron. Kb. 1948. február hóban sikerült felköltöznünk Budapestre, Lőrincré. 1948-ban apámat kinevezték az iskola igazgatójának. Későbbiek során volt iskolaigazgató Pestszentimrén, majd legvégén a „Piros iskolában” volt igazgató, onnan ment el nyugdíjba.”

A hosszan idézett visszaemlékezés egy-két tárgyi tévedését azért is indokolt érinteni, mert 1996-ban, amikor ifj. Tenyei Gyula írását készítette, már elég sok történelmi feldolgozásban objektív képet kaptunk a magyarországi németeket a háború után ért atrocitásokról, a kollektív büntetés igazságtalanságairól. A sváb településeken ekkor már országszerte emléktáblák és szobrok, szoborcsoportok emlékeztettek e népcsoport traumájára.

Az első bucsai telepesek Leányvárra érkezéséhez és a leányvári földosztáshoz dokumentált adalékok:

- „A leányvári egyházközség elnökségének 12/1945. IV. 19-én kelt beadványa Leányvár Község Földigénylő Bizottságához tanítói lakás igénylése céljából. A beadvány a kérelem előzményeként ismerteti, hogy „Június hó közepén Bucsa községből 52 telepes magyar család költözött Leányvárra. A telepes családok július elején megalakították a maguk kebeléből az új Községi Földosztó Bizottságot.”

- 1945. VI. 31-én a hat fős bizottság Szekeres József elnökletével tartotta ülését. Az első napirend keretében megtárgyalták 3 telepes társuk méltatlan viselkedését és „egyhangúlag kimondják, hogy mindhárom telepes

társukat tagjaik sorából törlik, azokat juttatásra érdemtelennek tartják.” (K. Ferenc a „volksbundistákkal összejátszott”; R. Mátyás „haza zavarta feleségét Bucsára és állandóan munka nélkül csavarog”; Sz. János „mint megbízott egyén Budapesten felvette a telepesek útiköltségét, 11.200 pengőt és azzal ismeretlen helyre meglépett.”

Beszédes az ülés 2. napirendjeként tárgyalta földosztási gond. „Egyhangúlag megállapították, hogy a Leányvár község határában rendelkezésre álló földbirtok úgy mennyiségileg, mint minőségileg oly csekély, hogy a telepesek (50 család) részére juttatandó családonkénti 12 kat. holdat 1 tagban kiosztani nem tudják, miután a felosztásra kerülő földek egyes törpebirtokosok tulajdonai. A vallásalapítványi 77 kat. hold is csak családonkénti 1,5 hold kiosztására elégséges.” Elhatározzák, hogy kérelmezik a szomszédos Dág község határában lévő káptalani birtokból (Kiscsév pusztá) jutassanak 300 kat. szántó területet és cca. 15 kat. erdőterületet a telepesek részére.

Az ülés 3. napirendje keretében közérdekű célokra jelölnek ki lakóházakat (jegyzői lakás, bikaistálló, egészségház, kommunista pártiroda, szövetkezeti ház, óvoda stb.).

A leányvári földjuttatásokat összegező Komárom – Esztergom megyei Földbirtokrendező Tanács 6443/1946. M.F.T. számú határozatában megállapítja, hogy Leányváron a 62 földhöz juttatott között 14 kat. és 100 n.öl szőlőt és 419 kat. szántót osztottak ki. A két legnagyobb újbirtokosnak 14-14 hold, a többséget jelentőknek pedig csak 1-2 hold szántó jutott. Földtulajdonban nem részesült 8 telepes, akik „önként lemondtak juttatásaikról”. Többségük visszaköltözött Bucsára. 7 földhöz juttatott csak feltételesen kaphatott földet. Nekik Bucsán 2–10 hold földjük volt és csak azzal a feltétellel kaphattak Leányváron 5 – 10 hold földet, ha bucsai birtokaikról lemondanak. Talányos, hogy az egyetlen leányvári sváb őslakos milyen érdemeiért kapott 5,5 hold földet?

A bucsaiak Leányvárra kerülésének 1945. júniusi időpontját igazoló beadványok és bizottsági jegyzőkönyvek fontos kérdést vetnek fel.

Bibó István visszaemlékezésében arról szól, hogy 1945 májusában, a belügyminisztériumban Erdei Ferenc parasztpárti belügyminiszter munkatársaként értesült arról, hogy Tolna és Baranya megyékben teljességgel magánjellegű akciók kezdődtek a svábok kitelepítésére, amelyet néhány parasztpárti és kommunista kezdeményezett. Erről szóló jelentését minisztere

megdöbbenéssel fogadta, majd a tényeket a minisztertanács elé tárta. Erdei azt követően egy rövid miniszteri rendeletében ezeket az önkényes kitelepítéseket megtiltotta, mire azok azonnal megszűntek. 1945 év végén már Nagy Imre volt a belügyminiszter és a törvényelőkészítő bizottság utasítás szerint elkészítette a kitelepítésről szóló törvényjavaslatot.

Vajon milyen események eredményeként osztották a leányvári svábok vagyonát az 1945. júniusi Leányvári Földosztó Bizottsági ülésen? Akkor Bibó nem tudott az ilyen akciók szervezeti kereteiről, közigazgatási kapcsolatairól és karhatalmi fedezetéről, de megjegyezte, hogy abban a kissé zűrzavaros világban nem volt nehéz valamiféle akció számára hatósági fedezetet szerezni.

A megalakult pénztelen Nemzeti Bizottságok első, spontán kezdeményezései sorában olvashatunk arról, hogy Makón bevezették a dauer adót (minden egyes női frizura után előírták annak fizetését), Bucsán a lovak után a kötelező passzust követelték meg a lótulajdonosoktól, melynek illetéke 100 pengő volt.

A körülmények pontos feltárása levéltári kutakodást igényel, annál is inkább, mert falunkban arról is tudnak, hogy ebben az időszakban egyes leányvári svábok amolyan menyasszonykérés szerűen Bucsán jártak és mesés ígéreteikkel bátorították a kételkedőket.

A kapkodásszerűnek tűnő rapid földosztási program mögött a magyar paraszt évszázados földéhsége is tetten érhető. 1848 után csak a jobbágyság földesúri terheit törölték el. A földet művelő magyar paraszt keservét később Ady fogalmazta meg felrázó soraival. „Élethez, szemhez nincs közöd,/ Grófi föld ez és magyar” – írja elhíresült grófi szerűn című versében. A makói hagymatermesztők, a kalocsai paprikások, a kecskeméti barackosok és a szegedi tanyabérlők szerény gyarapodása földszeretetükkel, szorgalmukkal a parasztpolgár kialakulásának lehetőségét példázta, de látnunk kell az „egyke” öncsonkító terjedését, a mély szegénységtől terjedő „morbus hungaricust” és a tömeges kivándorlást is. A szegények tömegei nem tudtak írni, olvasni, részükre „analfabéta tanfolyamokat” szerveztek, miközben a közeli Bajna község elhíresült grófja, Sándor Móric, az „ördöglovas” csak úgy úri passzióból Tatár nevű lovának doktori címet szerzett egy kis német egyetemen. „A magyar talajon szétvetett lábakkal álló öntudatos paraszt még nem ideális nemzeti egyéniség, még nem feltétlen értelmes tényezője a nemzeti közösségnek, de mindenképpen olyan, akiből lehet az. Széchenyi 9 millió jó és hű magyarnak nemcsak jogegyenlőséget és papírkotmányt, de földet és

halhatatlan lelket akart adni. Helyette kapott kezébe vándorbotot, mellyel államilag egyengetett úton mehetett ki az amerikai bányák gyilkos levegőjébe fehér rabszolgának.” – olvashatjuk a historikus Szekfű Gyula sorait.

József Attila rímbe szedve pontosabban fogalmaz, mert a bajok okát is megnevezi: „Sok urunk nem volt rest, se kába /birtokát óvni ellenünk /s kitántorgott Amerikába /másfél millió emberünk” – írja Hazám című versében.

A bucsai monográfiában olvashatjuk, hogy a halotti anyakönyvben a halál okaként több esetben a „Sinlés” került bejegyzésre, ami azt jelentette, hogy az elhalálozott olyan szegénységben élt – „sínylődött” – hogy még ételre sem tellett, és tulajdonképpen éhen halt.

A Karcag-Túrkeve-Mezőtúr háromszög területe az ország csapadékban legszegényebb vidéke. Munkalehetőség csak az uradalom hatalmas birtokain volt, ahol a gyermekek félnapszámért cukorrépát egyeltek, állatokat vigyáztak, vizet hordtak. Előfordult, hogy a gyermekeket kiadták gazdagabb családokhoz „szolgálni”, sokszor csak a napi élelemért. Móric Zsigmond megrázóan szól az úri Magyarország gyermekszegénységéről. A bucsai monográfia 20 oldalnyi fényképet közöl az egyes iskolai osztályok gyermekeiről és tanítóikról. A szegényes öltözetű gyermekek között egészen az 1950-es évekig sok a mezítlábas lány és fiú. A legnagyobb gondot a gyerekek lábbelijeinek hiánya okozta. „Erre abból is lehetett következtetni, hogy a legtöbb hiányzó a téli hideg időszakokra esett.” – írja egy tanító.

A 20-25 fős „cséplőbandák” és az „aratóbandák” a forró nyári napokon keresték meg a családjuk évi kenyerét. Az uradalmi kocsis, gépész, lovasz vagy munkacsapatokat irányító „parancsoló” már rangot jelentett. A kubikus dinasztikiában a mesterség apáról fiúra szállt. Nehéz munkájukat többnyire családjuktól távoli helyeken végezték. Szegény, szívós és takarékos emberek voltak.

A 9.000 holdas bucsai uradalom tulajdonosa báró Fouldspringer Jenőné volt. Birtokai 4 megyében szóródtak szét. Ezeket az urasági birtokokat is szétszították.

Az új földtulajdonosok egy része félénken, aggódva vette át a számára kimért földet, mert évtizedeken át beleivódott, hogy a föld az uraságoké. A radikalizálódott legszegényebbek meggyőződéssel hitték, hogy ezután már „a föld azé, aki megműveli”.

A föld utáni kötelező terménybeszolgáltatások, a „padláslesöprések”, a „kuláklisták”, a földtulajdonosok erőszakos termelészövetkezetekbe kényszerítése rövid időn belül rádöbbenette az új földhözjuttatottakat, hogy a parasztpárti és kommunista agitátoroknak a földosztás csak azért volt fontos, hogy elnyerjék a szegény sokaság választási voksát. Az emberek menekültek a földtől. Amikor a közelmúltban egy idősebb lakótársunk – aki uradalmi cselédből lett bányász – többször is nosztalgiával emlékezett a cselédsorsra, nem értettem érvelését. Amikor összehasonlította a cselédként kapott éves komenciós javait a földhözjuttatottaknak a kötelező szolgáltatások után hagyott javaival, már nem maradt érdemi érveim. A rendszerváltás után lébényi zöldség- és burgonyatermelőkkel beszélgettem, akik elmondták, hogy ők csak bérbe vették a földet, a tulajdonosokat nem is ismerik, azok Győrben élő gazdag pénzemberek.

A földkérdés napjainkig nyúlóan is ellentmondásokkal terhelt, és heves pártviták tárgya.

Elgondolkodtató, hogy a háború utáni évek földosztó pártjai ugyanúgy, mint a rendszerváltást követő földosztó pártok megszűntek, eltűntek a színpadról, napjainkra meg már a klasszikus értelemben vett földművelő is eltűnőben van. A paraszti munka sokkal összetettebb, sokoldalúbb, mintsem, hogy arra pár hetes tanfolyamokon átképezzék az embereket. Régi mondás, hogy a lovat oda lehet vezetni a vizes vályúhoz, de attól az még nem biztos, hogy inni is fog. A korszerű gépek használatára, a fejlett termesztési eljárásokra meg lehet tanítani az embereket, de ehhez a föld szeretete is szükségeltetik.

Kissé messze kerültünk egy református kántortanító sorsától. Az emlékező fiú állítását cáfolnom kell. A leányvári iskolaszéki iratok között nincs dokumentáció az „egyszemélyes állami iskoláról”, ilyenre a község idősebb emberei sem emlékeznek. Tenyei tanító úr törekvései csak a háború utáni gyökeres gazdasági és társadalmi változásokhoz való igazodás egy sajátos formájaként értékelhetőek.

Szinte kínálkozik sorsának összehasonlítása az első magyarországi sváb telepeseket hosszú és bizonytalan útjukra elkísérő papjaik sorsával. Ők is a háborús szegénységből és a nincstelenek reménytelenségéből

szabadulni kívánó híveikért vállalták a tenyeiesen fogalmazott „nagy sakkhúzást és rizikót”.

Az összehasonlításhoz az is idekívánczozik, hogy „a később megváltozott körülmények” hatására 1948-ban Tenyei tanító úr Budapestre költözött, a törpebirtokos leányvári svábság többségét pedig 1946-ban Németországba „költöztették”.

Források:

- Bíró Endre: Bucsa, emberek, sorsok dokumentumok - Bucsa, 2006
- Szekfű Gyula: Három nemzedék és ami utána következik - Budapest 1989
- Huszár Tibor: Bibó István (Beszélgetések, politikai-életrajzi dokumentumok)
- Az idézett levéltári dokumentumok másolatai a szerzőnél.

Leányvár, 2015. november 18.

Dr. Szakmár János

Dr. Schmidt Sándor dorogi bányaigazgató kérése községünk plébánosától

A leányvári plébánia irattára őrizi azt a rövid levelet, amelyet Schmidt Sándor, a közismerten vallásos dorogi bányaigazgató 80 éve írt községünk plébánosának.

Főtisztelendő Plébános Úr!

Tisztelettel kérem arra, méltóztassék a közeledő Szent Miklós nap előkészítéséül figyelmeztetni híveinket a krampuszdivat elhagyására és szakosztályunk nevében is eljárni az üzletekben, hogy krampuszt ne áruljanak, hanem helyette Szent Miklóstra emlékeztető ajándéktárgyakat szerezzenek be.

**Hálás köszönet a szíves fáradozásáért és vagyok
őszinte tisztelettel: Dr. Schmidt Sándor**

Dorog, 1936. évi november hó 9.-én

Mai internetes világunkban már szinte kuriózum számba megy a kérelem, de adalék ahhoz, hogy az országszerte ismert bányaigazgató főtanácsosnak mire nem terjedt ki a figyelme.

A levelet lejegyezte: Dr. Szakmár János

JUDO HÍREK

Dél-amerikai sikerek:

Rábai László a Felnőtt Magyar Válogatott tagjaként Bolíviában vett részt egyéni és csapatversenyen. Egyéni versenyen 90 kg-ban 3. helyezést ért el, a csapatversenyben a Magyar Válogatott Bolívia, Peru és

Chile legyőzésével az első helyen végzett. Rábai László a csapatversenyben minden mérkőzését megnyerte, legyőzte az egyéni 90 kg-ban első helyezett bolíviai versenyzőt.

Leányvári ifjú judósok versenyeredményei:

Kiváló eredményeket értek el a leányvári judósok az őszi versenyeken.

Oroszlány Nemzetközi Bányász verseny

Egyéni eredmények: 32kg Hertlik Máté 1. hely, 35kg Hertlik Nóra 2. hely és 45kg Hangya Gergő 1. hely.

Tatabánya Észak-Dunántúli Regionális Verseny

Egyéni eredmények:

1. helyezettek: Tandi Rebeka, Hertlik Nóra, Hertlik Máté, Farkas Szilvia és Veres Attila.
2. helyezettek: Csizmadia Szilvia, Szlovák Mihály, Molnár Péter és Hangya Gergő.
3. helyezettek: Mészáros Sarolta, Veres Nikolett és Mészáros Kende.

Tokodaltáró Országos Meghívásos Verseny

Egyéni eredmények:

1. helyezettek: Tandi Rebeka, Hertlik Nóra, Tandi Zsanett, Kótai Barnabás, Hangya Gergő, Szlovák Mihály, Bócsa Lotti és Hertlik Máté.
2. helyezettek: Veres Nikolett, Mészáros Kende, Farkas Szilvia, Veres Attila és Molnár Péter.
3. helyezett: Csizmadia Szilvia

Földharc Magyar Bajnokság Százhalombatta

Eleki Zoltán vezetésével kiválóan teljesítettek a leányvári bírók, Diviki Barbara, Rábai Boglárka, Rábai Attila, Faragó Norbert, Szikora Kristóf és Zorics Richárd.

Táblakezelő bírók: Bócsa Lotti, Tandi Zsanett, Tandi Alexa és Kótai Barnabás.

Nemzetközi Verseny Koroncó

Egyéni eredmények: Hertlik Máté 1. hely, Hangya Gergő 1. hely és Hertlik Nóra 2. hely (fiúkkal küzdött). Tadi Alexa 2. oszt. felnőtt versenyen 63 kg-ban második helyezést ért el (még IFI versenyző).

ÉDRJSZ Tatabánya

Leányvári judo sikerek a Magyar Bajnokságokon:

Magyar Bajnokság U23

Remek versenyzés, kiváló eredmények az erős mezőnyben.

Egyéni eredmények:

90kg Rábai László	2. hely
+100kg Kerstner Róbert	3. hely
48kg Veres Kinga	5. hely (még ifi korú)
63kg Tandi Alexa	5. hely (még ifi korú)
70kg Nagy Antónia	5. hely (még ifi korú)
60kg Zorics Richárd	5. hely
Faragó Norbert	7. hely
90kg Rábai Attila	5. hely
100kg Szikora Kristóf	5. hely

Az egész csapat nagyon jól versenyzett, mindenki pontszerző.

Magyar IFI Csapatbajnokság Budapest UTE

A leányvári női csapat 3. helyen végzett. Csapattagok 40kg Kardos Tímea, 44kg Veres Kinga, 48kg Ábrahám Titanilla (Ippon Tatabánya) 52kg Bócsa Lotti, 63kg Tandi Alexa, 70kg Nagy Antónia, Tandi Zsanett, +70kg Andó Fruzsina és Farkas Szilvia. Köszönjük az Ippon Tatabánya segítségét.

Nemzetközi IFI verseny, Bécs

A serdülőkorú Kardos Tímea az összes mérkőzését megnyerve 1. helyen végzett. Kiváló teljesítmény!

Diák „A” Országos Bajnokság, Tata

Egyéni eredmények:

35kg Kardos Orsolya	3. hely
32kg Hertlik Máté	5. hely
45kg Hangya Gergő	5. hely

Régiós férfi csapatbajnokságon a 3. helyezést elért csapat tagja volt Hertlik Máté és Hangya Gergő.

Serdülő „B” Országos Bajnokság Cegléd

Egyéni eredmények:

33kg Hertlik Máté	5. hely
44kg Veres Attila	5. hely
+70kg Kótai Barnabás	5. hely

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Sass Dóra, Csillag Zsolt, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

NEMZETKÖZI DUNA KUPA

FELNŐTT FÉRFI FORDULÓS CSAPATBAJNOKSÁG

A harmadik fordulót a Leányvár rendezte két szőnyegen Tokod-Altárón. Hét csapat vett részt a fordulós versenyen, 66kg, 73kg, 81kg, 90kg és +90kg súlycsoportban.

Résztvevő csapatok: BAD PIRAWART (osztrák), GUTA (szlovák), Pozsony Sokol (szlovák), Galánta (szlovák), Érd, illetve Leányvár A és B csapata.

A galántai fordulón a leányvári B csapat öt mérkőzés és öt győzelem, az A csapat öt mérkőzés, három győzelem. A harmadik forduló után a B csapat az első, az A csapat a negyedik helyen áll.

Csapat tagjai: Faragó Norbert, Zorics Richárd, Gard Balázs, Gard Richárd, Szabó Frigyes, Hertlik Péter, Rábai Attila, Sziklai Albert, Klányi Erik, Kárpáti Gábor, Rábai László, Vadas Dániel, Szikora Kristóf és Kerstner Róbert.

Nagyon szép volt, fiúk!

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Illés Gyula, Pócsföldi Gábor, Romvári Attila, Szabó Ferenc, Sziklai Béla és Pfluger Antal.

Duna Kupa

Sikeres IFI B Országos Bajnokság

Jól szerepeltek a leányvári ifjú judósok a Százhalombattán rendezett IFI B Magyar Bajnokságon. Kiváló teljesítményt nyújtott Veres Kinga és a serdülőkorú Tandi Alexa.

Egyéni eredmények:

44kg Veres Kinga	2. hely
63kg Tandi Alexa	3. hely
70kg Tandi Zsanett	3. hely
40kg Kardos Tímea	5. hely
+70kg Nagy Antónia	5. hely
70kg Balogh Janka	7. hely
+70kg Farkas Szilvia	7. hely

IFI OB

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Pócsföldi Gábor, Sass Dóra, Csillag Zsolt és Pfluger Antal.

Pfluger Antal

Tájékoztatás

A Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Esztergomi Járási Hivatalában működő Kormányablakok és Okmányiroda nyitvatartási ideje:

2500 Esztergom, Bottyán J. út 3.

(Kormányablak):

MUNKANAPOK	NYITÁS	ZÁRÁS
Hétfő	7.00	17.00
Kedd	8.00	14.00
Szerda	8.00	18.00
Csütörtök	8.00	18.00
Péntek	8.00	14.00

2510 Dorog, Hantken Miksa u. 8.

(Kormányablak):

MUNKANAPOK	NYITÁS	ZÁRÁS
Hétfő	7.00	17.00
Kedd	8.00	18.00
Szerda	8.00	14.00
Csütörtök	8.00	18.00
Péntek	8.00	14.00

Intézhető ügyek:

- Anyakönyvi és állampolgársági ügyek; szomszédos államokban élő magyar diákok és pedagógusok kedvezményei
- Egyéni vállalkozókkal kapcsolatos feladatok
- Élelmezés és táplálkozás-egészségügy
- Gépjárművekkel kapcsolatos feladatok
- Gyógyszerészeti igazgatás
- Idegenrendészeti igazgatás
- Kereskedelmi tevékenységek, vásárok, piacok, szálláshelyek, rendezvények; Állatvásár, állatkiállítás, állatmenhely és panzió
- Lakcímváltozás, lakcímigazolvány, népesség-nyilvántartás, erkölcsi bizonyítvány
- Panasz, közérdekű bejelentés, fogyasztóvédelmi panasz
- Polgári védelmi kötelezettség és Katasztrófavédelem
- Speciális termékek (Robbanóanyagok, pirotechnikai eszközök, biztonsági papírok) szállítása, kivitele és behozatala
- Személyazonosító igazolványokkal, útlevéllel, NEK adatlappal kapcsolatos feladatok
- Szociális és családi ügyek: Pénzbeli ellátások és méltányossági kérelmek; egyéb gyermekvédelem, gyámügy, fogyatékosügy, nyugdíjügy, hagyaték
- Szolgáltatási tevékenységekkel kapcsolatos ügyek (Utazásszervező- és közvetítő, hatósági közvetítő, temetkezési szolgáltatás, kártevőirtás, építőipari kivitelező)

– TAJ kártya és EU kártya

Elérhetőségek:

– Természet és épített környezet: építésügy, ingatlan-nyilvántartás, adó- és értékbizonyítvány, lakásbérlet és lakástakarék; környezet-egészségügy; örökségvédelem

2500 Esztergom, Bottyán J. út 3. (*Kormányablak*)

Telefon: 33/795-220 E-mail:
okmanyiroda.esztergom@komarom.gov.hu

– Ügyfélkapu, cégbejegyzés, változásbejegyzés

2510 Dorog, Hantken Miksa u. 8. (*Kormányablak*)

– Veszélyes anyagokkal kapcsolatos ügyek

Telefon: 33/795-214 E-mail:
kormanyablak.dorog@komarom.gov.hu

– Vezetői engedéllyel és parkolási igazolvánnyal kapcsolatos feladatok

M e g h í v ó

Leányvár Község Önkormányzata és a Leányvári Német Önkormányzat
tisztelettel meghívja Önt **2015. december 12-én (szombaton) 18.00**
órákor közösen tartandó

KÖZMEGHALLGATÁSÁRA.

Az ülés helye: Önkormányzati Hivatal Tanácssterme

Leányvár, 2015. november 20.

Hanzelik Gábor sk.
polgármester

Gáspár Tibor sk.
elnök

MEGHÍVÓ

Sok szeretettel
meghívjuk Önt és kedves
családját

2015. december 19-én 15 órai kezdettel a
Farkas János Művelődési Házban
tartandó

Falukarácsonyra

Készüljünk együtt a szeretet ünnepére!

Békés Karácsonyi Ünnepeket és eseményekben gazdag, Boldog Új Évet kívánunk!

Köszönjük támogatóinknak, segítőinknek és kultúrcsoportjaink valamennyi tagjának
egész éves áldozatos munkáját!

Leányvári Német Önkormányzat
Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület

*„Zűszöbön áll a nap, az az egyetlen egy nap az érben, mely hivatalosan is a szereteté. Háromszázhatvanöt nap közül
háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé, a munkáidé, és a szereteté csupán egyetlen egy, s annak is az estéje egyedül.
Pedig hidd el, Tmeretlen Olvasó, fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a szereteté, s egyetlen csak a többi
dolgoké, s még annak is elég az estéje.”*

/Wass Albert/

Szeretetteljes, áldott karácsonyt és boldog új évet kíván minden kedves Olvasójának a Leányvári Újság szerkesztősége.

**Békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új évet kíván
községünk minden lakójának Leányvár Község Önkormányzata!**

Anyakönyvi hírek 2015. szeptember – november

Megszületett

Moravcsik Ivett és Bartl György leánya, Dorina (2015.09.10.)

Neubauer Ibolya és Fodor László fia, Ádám Levente (2015.10.05.)

Rovács Beatrix és Gál Attila leánya, Katalin (2015.10.21.)

Kővári Réka és Sass Imre fia, Imre Márton (2015.10.21.)

Gurály Enikő és Weisenburger Csaba fia, Zsolt (2015.11.06.)

Elhunyt

Karvázy Mátyás Pál (2015.09.28.)

Mezős Lászlóné (2015.10.03.)

Zorics Ferenc (2015.10.21.)

Kovács Béláné (2015.10.25.)

Gerstner Károlyné (2015.11.01.)

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik **Mezős Lászlóné** temetésén részt vettek, szeretett családtagunkat utolsó útjára elkísérték.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik drága halottunk, **Kovács Béláné** temetésén megjelentek, virágot helyeztek el, fájdalunkban osztoztak.

A gyászoló család

A gyászoló család

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetés-felvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874